

GILDENTØVE

4

December '20

En solid bank,
du kan være
tryk ved

Det er ikke tilfældigt, at vi i Nordjyske Bank har et godt image blandt danske banker, og at kundetilfredsheden er helt i top.

For os handler det om at sikre den enkelte en kompetent og individuelt tilpasset rådgivning fra alle i banken; en rådgivning, der styrker oplevelsen af økonomisk kontrol og giver ro i maven.

Kunne du tænke dig et handlekraftigt, kompetent og ordentligt alternativ til din nuværende bank, så ring 9870 5000 eller book et møde på nordjyskebank.dk.

Nørresundby

Tlf. 9870 5000 · nordjyskebank.dk

Udgives af
Dronningens Livregiment
Soldaterforening

REDAKTION:
Ansvarshavende redaktion:
Uffe Uhler og Kurt D. Frederiksen

POSTADRESSE:
GYLDENLØVE
Gyvelvej 5
9440 Åbybro
TELEFON: 51 89 25 64

Internet: <http://drlrsf.dk>
email:
gyldenloeve@drlrsf.dk
kurt@frederiksen.mail.dk
uffe.uhler@10mb.dk

GYLDENLØVE er
medlemsblad for
Dronningens Livregiments
Soldaterforening

Foreningens konto:
Reg: 7453 konto: 1028376
Bank Giro: +73 88989899

GYLDENLØVE er navnet på
regimentets første chef,
Ulrik Christian Gyldenløve
(1630-58)
ISSN 009-7520

Oplag: 500

Dronningens Livregiments

SOLDATERFORENING

Indhold 4/20

- 4 Arrangementer
- 5 Bestyrelser
- 6 Formanden har ordet
- 8 Deadline for Gyldenløve 2021
- 8 Gevinst på kontingentindbetalingen
- 9 Den nationale flagdag i det nordjyske
- 19 Skydning
- 21 Mærkedage
- 22 Julehilsen 2020
- 22 OBS! Send en mail
- 23 Julekonkurrence
- 24 En mønstring af betydning
- 28 Pansret mandskabsvogn model 113
- 34 Souvenirs

Deadline for næste nummer:
Mandag den 18. januar 2021

Forsiden viser: Der var mange faner på Garnisonsmuseet på Flagdagen den 5. september.
På talerstolen ses fg. Garnisonskommandant oberstløjtnant Allan Sundahl.

Arrangementer

December

1. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
15. Vinterskydning kl. 18.³⁰ på Gl. Lindholm Skole. **Juleafslutning** - tilmelding senest den 1. december til spisning.

2021

Januar

5. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
19. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
21. Torsdag kl. 17.³⁰ mødes vi på Svalevej 3, 8382 Hinnerup, til lidt hygge i anledning af afdelingens 19 års fødselsdag, der vil være lidt til gaven. Håber Coronaen tillader at vi mødes!
Af hensyn til forplejningen er tilmelding nødvendig til Sven-Erik, ikke senere end 15. januar på 23957784.

Hjemmeværnets traditionelle nytårs-gudstjeneste, der skulle have været gennemført i januar 2021 i Budolfi Kirke i Aalborg, er aflyst på grund af COVID 19

Februar

2. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
16. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole

Marts

2. Vinterskydning kl. 19.³⁰ på Gl. Lindholm Skole
16. Vinterskydning kl. 18.³⁰ på Gl. Lindholm Skole. **Afslutning** - tilmelding senest den 2. marts til spisning
20. Kl. 10.⁰⁰ Fællesskydning DsS

Vinterskydning i Aarhus 2021:

Vi skyder på banerne under Lyseng, onsdag og torsdag i ugerne 2 (13. og 14. jan), 6 (10. og 11. feb.) og uge 10 (10. og 11. mar.).
Skydning fra kl. 19.15 - 21.00 Kontakt evt. Sven-Erik på 23957784.

OBS! Grundet den usikre coronasituation vil tid og sted for generalforsamlingen 2021 først blive bekendtgjort i næste nummer af Gyldenløve.

Da der kan forekomme arrangementer som planlægges med kort varsel, eller aflysninger som følge af corona restriktioner, henviser red. til foreningens hjemmeside: www.drlrsf.dk eller til foreningens Facebook side: <http://www.facebook.com/pages/Dronningens-Livregiments-Soldaterforening/103911250753> som begge vil annoncere de aktiviteter der ikke når at komme i bladet.

Dronningens Livregiments Soldaterforenings landsbestyrelse

Formand: Henrik Agerholm Sørensen, Svanelundsvej 38, 9800 Hjørring, e-mail: hasaalb@hotmail.com	tlf.: 50 92 60 66
Næstformand/Fanebærer: Morten Andersen, Rebildvej 18, 9520 Skørping. e-mail: maba@dlgtele.dk	tlf.: 20 74 30 09
Kasserer: Sven-Erik Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Sekretær: Svend Hugo Høgstrup, Leharparken 17, Frejlev, 9200 Aalborg SV. e-mail: hoegstrup@privat.dk	tlf.: 98 34 36 61 mobil: tlf.: 20 45 88 92
Fanebærer: Frode E.W. Jensen, Kvindbjergvej 5, 9320 Hjallerup e-mail: vithjensen@live.dk	tlf.: 98 28 40 66
Jørn Georgsen, Carl Rothes Vej 46, 9210 Aalborg SØ e-mail: kgjg@stofanet.dk	tlf.: 98 14 07 83
Orla Klit, Petersvej 4, 9800 Hjørring e-mail: o.klit.thy@gmail.com	tlf.: 40 81 53 67
Suppleanter:	
Caspar Hyun Hybel, Abildgårdsvej 62, 1. th. 9400 Nørresundby, e-mail: bobohybel@hotmail.com	tlf.: 21 22 24 76
Benny Møller Christensen, Stationsmestervej 74, st. tv., 9200 Aalborg SV, e-mail: dyrskuevej@gmail.com	tlf.: 22 17 61 39
Hjemmeside Internet	www.drlrsf.dk
Facebook	Dronningens Livregiment's Soldaterforening

Aktivitetsudvalg Aarhus

Formand: Sven-Erik Bolt Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Knud Mildahl Pedersen, Skæring Højsagervej 2 B, 8250 Egå. e-mail: knudmildahl34@gmail.com	tlf.: 86 22 28 31 mobil: tlf.: 22 31 25 07
Bo Vahl-Jensen, Nørrevangen 78, 8382 Hinnerup, e-mail: anr-el@hotmail.com	tlf.: 40 36 56 36
Henning Andersen, Ogstrupgårdsvej 2, Mejlby, 8530 Hjortshøj e-mail: henning@true-net.dk	tlf.: 86 99 90 59
Ole Person, Pebbleparken 10, Stjær, 8464 Galten e-mail: minoperson@gmail.com	tlf.: 86 29 05 52 mobil: tlf.: 20 25 48 40

Souvenirs

Æresmedlem Kaj Villadsen, Renal Baches Vej 38, 9000 Aalborg e-mail: ksvilladsen38@gmail.com	tlf.: 21 75 99 12
---	-------------------

Formanden har ordet:

Af Henrik Agerholm Sørensen

Efteråret kom tidligt i år. Man kan sige, at 2020 blev året, vi hurtigt bør glemme og samtidigt aldrig går i glemmebogen. Året 2020 er også uden sammenligning det mest usædvanlige år i forhold til en aktiv forening som Dronningens Livregiments Soldaterforening (DRLRSF). Siden generalforsamlingen den 5. marts 20 har virkeligheden overhalet idræts- og foreningslivet indenfor indtil flere gange. DRLRSF er i lighed med det øvrige forenings-Danmark blevet hårdt ramt på forsamlingsforbud. Alle aktiviteter er enten blevet aflyst eller udsat på ubestemt tid. Det er uden fortilfælde, og det må gerne stoppe i nærmeste fremtid.

Netop nu er 7 af Nordjyllands kommuner lukket ned. For første gang i Danmarks-historien er kommunegrænserne lukket, kraftigt opfordret til at lukke, indtil den 3. december. Det er hård kost specielt for erhvervsliv, pendlere og berørte borgere. Dog må sympatien for landets minkavlere, deres familier og eksistensgrundlag benævnes som værende tragisk og uden sidestykke. Økonomisk kaos for hele minkindustrien må være det rette ord. Hvordan de skal se fremtiden i øjnene økonomisk, udgør et centralt spørgsmål, som ingen for nuværende har svar på.

Jeg er klar over, at mange af vores medlemmer spørger sig selv, hvornår pandemien stopper? Hvis jeg vidste det, ville jeg omgående skrive svaret her. Svaret hænger uløseligt sammen med, at før vi får udviklet en vaccine, vil vores turbulente dagligdag være i risiko for

at blive udsat for flere sanktioner i forhold til vores bevægelse, interaktion og fællesskab på flere forskellige niveauer. Det næste spørgsmål, der rejser sig, kunne være, om der bliver jul i år? Spørgsmålet er aktuelt, fordi vi alle frygter for, hvad der skal blive af vores fællesskab, når vi konstant skal holde afstand og kun kan samles 10 personer. Julen 2020 skal fejres som det sig hør og bør, selvom der kastes lange skygger fra virkelighedens fortrædeligheder og dagligdagens stadigt stigende krav om mundbind, afspritning og skærpet forsamlingsfrihed.

Jeg er også klar over, at mange ældre medlemmer er særligt nervøse for, hvor det hele ender henne. Derfor er det vigtigt at understrege her, at uden Jeres soldatererfaring, indsigt og livskvalitet var der ikke medlemsbladet *Gyldenløve*. Derfor er DRLRSF medlemmernes forening, og det faktum understreges især i denne trælse tid. Derfor sætter vi en ære i, at *Gyldenløve* afspejler tiden og medlemmernes virkelighed. Vi er stolte af, både at ville og kunne insistere på, at fællesskabet og styrken heri altid vil bestå. Især i denne tid hvor vi naturligt rykker tættere sammen, fordi det er naturligt, og fordi vi ikke kan lade være. Midt i virusgalskaben er det netop nødvendigt, at vi soldater fra Dronningens holder sammen, uanset hvor langt tid vi skal holde ud. Vi er alle i Dronningens til 'eksamen' i samfundssind hver dag.

Det kan vi lige så godt være ærlige at sige. Vi opfordrer Jer til, at I bidrager med Jeres uforlignelige Dronningens DNA. Mit ærinde her er såmænd at minde Jer på, at vi har grund til at være stolte og taknemmelige over at være dem vi er. En Dronningens-mand bevarer altid sit gode humør, har overskud, ser muligheder og ethvert snit til at gøre det lidt bedre, uden alt for mange lægger mærke til det. Nogen vil måske kalde disse kvaliteter for uegennyttighed eller en officiel mønstring af menneskelige egenskaber og karakter. Det er med fuldt overlæg. Jeg ser med fortrøstning på denne udfordring til Jer Alle. Det gør jeg, fordi jeg ved, at I Alle er originaler med røde/gule striber på i ordets absolut bedste betydning, og fordi de evner forpligter.

Vi kan ikke udsende 'RØD Mødebefaling' i denne tid, eller for nogen anden aktivitet, fordi garnisonerne forbyder al mødeaktivitet på landets kaserner. Når vi en gang i 2021 kommer tilbage til en anden type af normal hverdag, og hvad dertil hører, kan jeg allerede nu meddele, at 2021 i DRLRSF regi byder på 2 jubilæumstævner. Det er naturligvis med 2020-jubilæumene som de første. Det er også sandsynligt, at afvikling af generalforsamling i DRLRSF i 2021 kan afholdes på Hotel Søparken i Aabybro, hvis forholdene til den tid taler for denne alternative løsning. Herom mere senere som følge af, at tidshorizonten i forhold til restriktioner hurtigt kan ændre sig.

For så vidt angår *Gyldenløve* og gæve folk fra Dronningens, påvirkes vi også af, hvad der foregår omkring os i Europa,

og i en større sammenhæng, i USA. Det meste af Europa er i skrivende stund også ved at lukke ned som følge af pandemien 2. bølge. Med domicil i Hjørring kan man konstatere, at restriktionerne går ud som tråde ud til Tyskland og England samt store dele af både Europa og verdenen.

I USA er 240.000 amerikanere døde af den smitsomme virus. Den nyvalgte præsident Joe Biden får pladen fuld med at sikre, at virussen inddæmnes og nedkæmpes. Det netop afholdte præsidentvalg i USA illustrerer desværre alt for godt, hvor splittet befolkningen er blevet i sammenhold, fællesskab og uegennyttighed. Vi ser eksempler på, hvor mange stykker håndvåben amerikanere hamstrer ved udsigten til og usikkerheden forbundet med en uvis fremtid. Der venter store udfordringer forude for den amerikanske befolkning om at få klinket skårene og skabe et fælles afsæt til at tilvejebringe løsninger. Kløften er blevet dybere og bredere.

Det bringer mig hen til at understrege nødvendigheden af, at vi herhjemme forestår som et godt eksempel. Vi skal finde de længerevarende værdier frem, fordi kun de sikrer sammenholdet, næstekærligheden og korpsånden. Det er mig især i år en glæde, at jeg kan ønske Jer medlemmer, bestyrelse og Jeres familier en Glædelig Jul og et lykkebringende Nytår 2021. Må vi komme i smult og stabilt vande igen i det nye år.

Bedste hilsner
Henrik Agerholm, formand.

Deadline for Gyldenløve 2021

Det har til dato været en tradition at deadline for næste blad altid stod på side 3 - det gør det fortsat, men som en ekstra service bringer redaktionen her deadlines for hele 2021.

Gyldenløve 1: Mandag den 18. januar
Gyldenløve 2: Mandag den 19. april
Gyldenløve 3: Mandag den 16. august
Gyldenløve 4: Mandag den 25. oktober

Gevinst på kontingentindbetalingen

Også i år gentager vi chancen med at udlodde et års gratis medlemskab blandt de medlemmer, der senest den 6. januar 2021 har betalt deres kontingent. Vi trækker lod om tre medlemskaber for 2022. Det er da et tilbud.

Kassereren vil blive glad, hvis alle medlemmer er med i lodtrækningen. Navnene på de heldige vindere bliver offentliggjort i Gyldenløve nr. 1 - 2021.

S.P. Jensen A/S

Kloak & Miljøservice

Aut. Kloakmester - Aut. VVS- & El-installatør

www.spjensen.dk

- Højtryksspuling
- Slamsugning
- TV-Inspektion
- Kloak
- VVS
- Murer
- Tømrer
- Maler
- El

98 38 14 66

DØGNVAGT

Klarup
Varmeteknik

blikkenslager
VVS

Den nationale flagdag i det nordjyske

Af Uffe Uhler

Den 5. september, dagen, hvor vi fejrer vores veteraner, stod i år i coronaens tegn.

Det havde bevirket, at Trænregimentet havde aflyst den årlige parade og taler på Gammeltorv i Aalborg, festgudstjenesten i Budolfi kirke og marchen igennem byen.

Derimod havde såvel Jammerbugt Kommune som De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg (DsS) valgt

at gennemføre deres arrangementer, selvfølgelig med skyldigt fornødent hensyn til de af myndighederne pålagte corona-restriktioner, så det tegnede alligevel til, at det kunne blive en fin dag for veteranerne i det nordjyske.

Uagtet Trænregimentets aflysning i Aalborg havde regimentet dog i det gode

De mange veteraner fyldte godt i salen

samarbejdes ånd atter i år stillet en bus til rådighed, så soldaterforeningerne med flest mulige af deres smukke faner kunne blive transporteret for at hædre vores soldater og veteraner til arrangementerne, først i Aabybro og senere på Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum.

Flyvestation Aalborgs Brass Band

Således holdt en bus klar ved museet til afgang klokken 09.00 med faner og folk fra soldaterforeningerne, så man kunne være på plads til kl. 10.00 i DGI hallen i Aabybro til formiddagens flagdagsarrangement i Jammerbugt Kommune. I timen inden klokken ti mødte flere og flere veteraner og pårørende op i hallen og fandt en plads ved bordene, der stod dækket med hvide duge, kaffe og postelin. Ved indgangen til salen stod rigeligt med håndsprit, som blev flittigt benyttet, og man hilste på hinanden på "nydansk" med albuestød – ingen håndtryk og kram – inden man satte sig ved borde og stole, som var placeret med den afstand, der var anbefalet, af hensyn til coronaen.

Det ene geværstativ med ca. halvdelen af de fremmødte flotte faner

Heldigvis viste det sig, at der – trods corona begrænsningerne – kunne blive plads med behørig afstand til alle de godt 60, der var tilmeldt arrangementet, og snart summede hyggesnakken i salen. Det velspillende Flyvestation Aalborgs Brass Band, som man altid glæder sig til at lytte til på denne festdag, underholdt fra ved halv ti tiden med de herligste toner, der høstede velfortjent applaus efter hvert nummer.

Talerstolen var stillet op på reposen, og på hver side nede foran var alle fanerne – de fleste kom fra soldaterforeningerne – blevet sat i geværstativerne, hvorfra de prydede og satte et festligt præg på dagen.

I år var det igen tidligere kommunalbestyrelsesmedlem og pensioneret brigadegeneral Jens Præstegaard (med en fortid ved Dronningens Livregiment), der styrede arrangementet. Han plejer at være i uniform, men havde på denne dag valgt et nydeligt civilt antræk, for, som han diskret betroede Gyldenløves udsendte, var uniformen krøbet lidt siden sidst.

Da uret i salen viste 10.00, gik Jens Præstegaard på talerstolen for at indlede dagens arrangement.

Han glædede sig over og takkede for de 15 smukke faner, der nu så flot flankerede talerstolen, ligesom han takkede veteranerne og deres pårørende for at møde op og være med til at festligholde dagen.

Så gav han ordet til Jannie Knudsen, sundheds- og arbejdsmarkedschef i Jammerbugt Kommune, og trådte ned af talerstolen med ordene: "Jeg spritter lige mikrofonen af til Jannie".

Jannie Knudsen sagde, at det var hende en ære på kommunens vegne at få lov til at byde veteranerne velkommen til Jammerbugt Kommunes markering af flagdagen for Danmarks, "fordi", sagde hun, "jeg har så stor respekt for den helt særlige indsats, I har ydet – at forlade de trygge rammer herhjemme for at rejse ud til en række af verdens brændpunkter for at løse opgaver for Danmark, som bidrager til vores andres frihed og sikkerhed". Hun nævnte, at danske soldater, hjemmевærnsfolk, politifolk, beredskabsfolk, sygeplejersker, læger og ansatte fra danske myndigheder havde gjort en indsats i de danske udsendelser siden 1948, og hun gav udtryk for, at de udsendte fortjente både hæder og tak.

"De udsendte har oplevet en hverdag og nogle hændelser, der ligger langt fra livet i Danmark, og som vi andre nok aldrig kommer helt til at forstå. Nogle af jer kommer hjem med både fysiske og psykiske ar", sagde hun, "og derfor skal vi som land og kommune støtte bedst muligt". Herefter omtalte hun hvorledes kommunen arbejder med at yde veteranerne støtte, herunder samarbejdet med Veteranoasen.

Jannie Knudsen sluttede med at takke Jens Præstegaard og øvrige medlemmer af arrangementsgruppen, ligesom hun takkede provst Folmer Toftdahl-Olesen for at ville holde dagens hovedtale og Flyvestation Aalborgs Brass Band for at sætte en festlig og højtidelig stemning. Endelig udtrykte hun igen sin respekt

og tak til veteranerne og bød dem hjerteligt velkommen.

Så indtog Folmer Toftdahl-Olesen talerstolen. Han havde været flyverpræst ved Flyvestation Aalborg fra 1994-2013, og han havde været udsendt flere gange med Flyvevåbnets missioner, således F-16/C-130/Fennec missionen til bl.a. Italien i 1999, til Kirgisistan i 2002-03, til Kuwait i 2007 og til Afghanistan i 2008 og 2012.

Han holdt en hjertevarm tale, der vidnede om, at han havde noget med sig i bagagen, og at han vidste noget om forholdene for udsendte og deres pårørende.

Talen gengives her:

Tak for indbydelsen til at tale her i dag – selv om nogle måske vil spørge, hvad en præst laver ved flagdagen for Danmarks udsendte? Har præster og soldater noget med hinanden at gøre – er det at være præst ikke det modsatte af det at være soldat?

Provst Folmer Toftdahl-Olesen taler

Det er ikke så ligetil at besvare det spørgsmål, men på en måde er det også overflødigt, for det her er jo ikke kun en dag for soldater, men også for politibetjente, beredskabsfolk, sygeplejersker og læger – alle, der har været udsendt i international tjeneste for Danmark.

Og jeg synes, flagdagen er en god idé – jeg synes faktisk, vi som nation og folk og stat skylder at hylde dem, der sendes ud i statens tjeneste, for det er bestemt ikke altid en nem sag. Hverken for dem, der tager af sted, eller for dem, der bliver hjemme.

På den måde kan man næsten sammenligne det med en anden alvorlig sag, der markeres i dag, hvor der også mange steder går mini-”Stafet for livet” i stedet for den store, som skulle have været holdt i Fjerritslev. Der markerer vi først og fremmest kræft – med fokus på, at det er hårdt at være ramt som syg, men det er sandelig også hårdt at være den syges familie!

Det er også hårdt at være udsendt i lange perioder til steder på jorden, hvor hverken klima eller befolkning er som det, vi kender – og hvor situationen måske er tilspidset på grund af naturkatastrofer, uroligheder eller ligefrem krig. Ja, man risikerer jo faktisk livet, og alt for mange er kommet hjem i kister – eller med ar på både krop og sjæl, for det har sin pris at yde en indsats for Danmark!

Og det har også en pris for dem, der venter herhjemme, mens børn, ægtefæller/kæresten eller forældre/søskende er på mission under fjerne himmelstrøg. For dem – for os – som tager af sted, er det én ting – vi lever med usikkerheden og faren og afsavnet i forvisning om, at

vi kan det, der er nødvendigt, både til at tage vare på os selv og til at løse den mission, vi er sendt ud på.

Men dem derhjemme må leve med en helt anden uvished, for de ved ikke, hvad der foregår, der hvor vi er – og selv om de får nogle oplysninger i medierne eller igennem vores enheder, så er det svært at sætte sig ind i det, hvis man ikke har prøvet det selv. Og uvisheden og frygten for, hvad der kan ske – den er ikke nem at bide skeer med, hverken for børn eller voksne!

Og samtidig skal de klare en helt almindelig hverdag med arbejde, skole og fritid ganske som vi plejer – bortset fra, at den ene halvdel mangler, mens opgaverne er de samme!

Og når vi så kommer hjem, har vi ofte svært ved at fortælle og forklare, hvad der er sket – jo, nogle ting kommer nok ud, men andre ting gemmer vi dybt inde i os selv og tager dem måske kun frem, når vi møder dem, vi var sammen med derude. Så endnu engang er der nogle, der lukkes ude – ikke af ond vilje, men fordi det er svært at forklare – og for nogle svært at tale om, for det er ikke alle oplevelser, der egner sig lige godt til at fortælle for ens børn eller livsledsager!

Og samtidig er vi måske ikke helt de samme, som dem, der tog af sted – nogle har sår på sjæl og legeme, og andre kan måske ikke diagnosticeres, men har dog alligevel fået flyttet rundt på nogle prioriteter, så det pludselig er forskellige ting, der er vigtige for os og for dem herhjemme. Jeg ved i hvert fald, at en del af de ting, som min kone virkelig kan få sit p.. i kog over, er ting, som jeg anser som hamrende ligegyldige – mens andre ting,

som jeg synes er meget vigtige, befinder sig meget langt nede på hendes rangliste. Og sådan har det ikke altid været – det er kommet lige så langsomt i takt med, at antallet af missioner er vokset.

Og hvad med de børn, der må undvære mor eller far i et halvt år eller mere – og som måske oplever, at lunten er blevet kortere, når vi kommer hjem. Eller at vi ind imellem er fraværende eller måske fælder en tåre i smug...

Jo, der er en pris at betale – ikke bare for dem, der rejser ud, men også for dem, der bliver hjemme og klarer paragrafferne der!

Og derfor skal vi sørge for at vise, at vi faktisk værdsætter den indsats, der bliver ydet – f.eks. ved at markere det med en flagdag en gang om året og en ordentlig afskedsparade ved hjemkomsten. Og gerne ved, at politikerne, der har sendt os ud, også anerkender det og rent faktisk forsøger at gøre det mindre nødvendigt at tage af sted en anden gang...

For et eller andet sted er krig, uroligheder og nød jo et produkt af det samfund, vi har skabt. Det gælder naturligvis ikke naturkatastrofer, men rigtig mange andre opgaver, som vi sender folk ud for at løse, skyldes jo i sidste ende, at diplomatiet og politikerne har fejlet!

Men hvorfor tager vi af sted? Ja, en del gør det, fordi det nu engang er det arbejde, man har valgt, og nu bliver der kaldt på de særlige færdigheder, vi har. Nogle gør det for at få sig en på opleveren, men jeg vælger nu at tro, at de fleste gør det, fordi de føler trang til at gøre en forskel og fordi de føler, at her bliver der kaldet til noget, jeg kan og bør være med til.

Og der er jo faktisk også mange, der

trods forfærdelige oplevelser undervejs har været glade for at være af sted – som virkelig føler, at de har været med til at gøre en forskel. Eller i hvert fald været med til at give andre et valg og en mulighed for en bedre fremtid. At det så ikke altid falder ud, som vi havde håbet – at andre folkeslag ikke har de samme værdier og ønsker som vi og derfor i sidste ende måske vælger noget andet, end vi havde ønsket og troet – ja, det ændrer jo ikke, at vi forhåbentlig har været med til at give dem muligheden for dog at have noget at vælge imellem...

Samtidig opstår der ofte et fantastisk sammenhold og venskab, som er svært at forstå og forklare – en følelse af fællesskab og formål, som kan være svært at finde i den almindelige daglige trummerum, og de to ting tilsammen: altså det at fornemme at gøre en forskel sammen med det føle at høre til, er måske det, der sammen med det uomtvistelige adrenalinsus ved at leve livet på kanten, går op i den højere enhed, der fik den gamle sydstatsgeneral Robert E. Lee (ja, jeg ved, at det vist ikke er politisk korrekt at nævne sydstatsgeneraler i et positivt lys, men...) – Lee skal have sagt: ”Det er godt, at krig er så frygtelig, ellers ville vi holde for meget af det!”

Og der svinger vi så skiven rundt og kommer tilbage til, hvorfor præsten er med i krig:

Det er ikke for at velsigne bomber eller kampvogne – men for at velsigne de mennesker, vi er iblandt. Og som min gamle chef, flyverprovst Vilhelm Værgemeget rammende udtrykte det: ”Vi er med som præster for at hjælpe med til, at de mennesker, vi sender ud, også kommer hjem som mennesker!”

For jeg har altid fundet det tankevækende, at det eneste væsen, der kan handle umenneskeligt, er mennesket – og vi kan nemt komme dertil i krigens vold, at vi ikke længere anser fjenden for at være mennesker som os. Og så lurer umenneskeligheden lige om hjørnet.

Som præster skal vi være med til at holde hinanden fast på, at vi alle er mennesker og dermed også er ligeværdige i kraft af, at vi alle som mennesker er skabt i Guds billede.

Det blev sagt om 1. Verdenskrig, at der ikke er ateister i skyttegravene – det skal jeg ikke kunne sige, for jeg har hverken været i skyttegravene eller i de sønder-skudte byer på Balkan og kun set meget lidt til majsmarker og ørkenspor.

Men jeg kan sige, at opgaven eller tje-nesten som præst sjældent føles mere vedkommende og nødvendig end blandt udsendte soldater i fjerne lande. Det er ikke alle, der bekender sig til den kristne tro, men der er brug for en samtalepartner og en at spille ping-pong med – både bogstaveligt og i overført betydning, og der stiller vi gerne op. Og det er da også et ekstra krydderi, at alt det, der i et hjemligt landsogn kan være lidt besværligt og tidskrævende – konfirmander, kirkebøger og kontorarbejde og menighedsråd, f.eks. – alt det er væk, når vi er ude, for der handler det om det, vi præster anser for kerneydelser, nemlig forkyndelse, gudstjeneste og samtaler; at stille sig til rådighed for andre – det, som vi også kalder sjælesorg.

For man kan godt få ondt i sjælen, når man er langt hjemmefra og fremtiden er uvis, både her og nu og når vi kommer hjem – for hvem siger, at alt derhjemme

er, som det var, da jeg tog af sted? Og hvad kan jeg gøre ved det her og nu?

Der er ingen garanti for, at præsten kan gøre noget – men tavshedspligten gælder og alle kan drøfte alt med præsten uden frygt for, at det kommer andre for øren, hvis det ikke skal det. Eller præsten kan måske netop være den mellemmand/kvinde, der kan løse op for de svære ting i forholdet til dem derhjemme.

Præsten er ingen mirakelkur, og ikke alle præster egner sig til at tage af sted – men det gælder jo for os alle i enhver position eller erhverv – nogle har flair for ét, andre for noget andet.

Men igen: vi er alle mennesker – selv præsten er et menneske, og derude er vi fælles om hverdagen på en måde, som kun sjældent opleves herhjemme.

Som sagt: mange har fået meget ud af at være sendt ud, også på det menneskelige plan – og jeg tror, jeg kan sige med sikkerhed, at ingen er helt den samme, når vi kommer hjem, som da vi tog ud.

Netop derfor er der grund til at tænke over, hvad vi gør, når vi sender unge mænd og kvinder ud i Danmarks ærinde – hvad er opgaven? Kan den løses? Kan den løses med de midler, vi sender med? Og hvad er prisen for opgaven? Og igen: hvordan tager vi os af dem, vi sender ud – og deres familier? Både mens udsendelserne står på, og når vi er kommet hjem...

Så jo, lad os holde en flagdag – lad os vise, at vi påskønner det, I gør for os herhjemme – og lad os vise, at vi påskønner, at jeres pårørende lod jer tage af sted! "Tak er kun et fattigt ord", sang Poul Bundgaard engang på dansktoppen – men lad os sige det alligevel, for

det er nemlig endnu mere fattigt ikke at sige det!

Så derfor vil jeg slutte med en stor tak til jer og jeres pårørende: Tak, at I var og er der for os; vi vil også være der for jer!

Tak!

Efter denne dejlige og gribende tale sang man den nordjyske nationalsang, "Blæsten går frisk over Limfjordens vande", og derefter blev publikum opfordret til at angribe buffeten og forsyne sig med de velvoksne pålægssandwiches og drikkevarer - selvfølgelig først efter, at man havde benyttet sig af håndspritten, der stod ved buffeten. Herefter kunne man tage plads og hygge sig en tid endnu ved bordene, og imens underholdt Brass Bandet kun afbrudt af, at Henrik Fenneberg fra Veteranoasen entrede talerstolen for at give en status på projektet med etablering af et værested for veteraner i Kaas, som bl.a. er støttet af Jammerbugt Kommune. Det meste arbejde laves af frivillig arbejdskraft, og han påregnede, at åbningen kunne finde sted den 9. april 2021.

Ved ellevetiden rundede Jens Præstegaard af ved at takke talerne, de fremmødte veteraner og deres pårørende, de smukke faner og Flyvestation Aalborgs Brass Band for at have gjort flagdagen i Jammerbugt til en både festlig og højtidelig begivenhed – trods coronaen; han håbede på, at man ville bidrage til en lige så god fejring af dagen til næste år. Det havde fra morgenstunden truet med regn, og den stod da også ned i stride strømme under arrangementet i DGI hallen; men heldigvis blev der et lille ophold, så fanebærerne i nogenlunde

tørvejr kunne ile ud i den ventende bus, der bragte dem tilbage til Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, hvor De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg havde gjort klar til arrangementet i hangaren og til højtideligheden ved Soldatens Sten.

Inde i hangaren var der selvfølgelig sat rigeligt med håndsprit frem, så man kunne spritte hænderne af, hver gang, man havde rørt ved noget.

Da klokken var tolv, bød formanden for DsS, Asger Kibsgaard, velkommen; han takkede alle for fremmødet, herunder de inviterede gæster og til alle fanerne, der nu præsenterede sig smukt båret af deres bærere og flankerende talerstolen i buer på hver side af den.

Han takkede Trænregimentet for støtten til dagens arrangement og fortalte så, at Soldatens Sten på DsS initiativ var blevet rejst i 1998 på Fjordmarken med det formål at ære den danske soldat.

Højtideligheden markeredes oprindeligt med gudstjeneste, march med trommekorps igennem byen til Soldatens Sten, hvor der blev holdt taler og lagt blomster.

Soldatens Sten

Trompetist Per Iversen spiller "Last Post"

Stenen blev i 2008 flyttet til dens nuværende placering ved indgangen til Garnisonsmuseet, hvor DsS hvert år siden på flagdagen havde æret den danske soldat og markeret samvirkets støtte til Danmarks udsendte.

Så bad Asger Kibsgaard trompetist Per Iversen om at spille for til "Blæsten går frisk...". For nogle blev det anden gang den dag, at man sang den; men hvad gør det – den er da bare rigtig god og skattet her i Nordjylland, så den tålte sagtens en reprise.

Nu blev der skelet ud af porten for tage vejret i øjesyn, og heldigt for alle – ikke mindst for fanebærerne – var der blevet ophold i regnen, så der kun faldt nogle få dryp i ny og næ. For nu forlagdes arrangementet ud til Soldatens Sten, hvor den danske soldat blev æret med honnør og blomsterbuketter lagt på vegne af garnisonen af oberstløjtnant Allan Sundahl, på vegne af Danske Soldaterforeningers Landsråd af præsidiemedlem Uffe Uhler og på vegne af DsS af formand Asger Kibsgaard.

Oberstløjtnant Allan Sundahl gør honnør ved Soldatens Sten

Per Iversen ærede soldaten med at spille "Last Post", hvorefter man ilede tilbage til hangaren – tung regn truede atter.

Inde i tørvejr gik fungerende garnisonskommandant, oberstløjtnant Allan Sundahl på talerstolen.

Han sagde, at Trænregimentet i år på grund af corona-restriktionerne, der var pålagt i Forsvaret, havde måttet aflyse at være med i kommunens

og regimentets arrangement i Aalborg. Han var derfor glad for sammen med regimentets fane at kunne deltage i DsS arrangement, så "vi alligevel får hyldet og fejret vores soldater i Aalborg".

Han nævnte, at der nu er mindst 90 kommuner landet over, der på flagdagen fejrer og markerer dagen med flot og vigtig anerkendelse af vores soldater og andre udsendte.

I Danmark har vi over 60.000 veteraner, som har været udsendt til mere en 40 lande siden slutningen af 1948, sagde han. Han fortsatte med at pointere, at deres villige deltagelse i internationale missioner er afgørende for Danmarks bidrag til at skabe fred og sikkerhed rundt om i verden, i vores nærområde og i Danmark. Veteranerne er dermed med til at sikre Danmark plads og indflydelse ved bordene sammen med større og mere indflydelsesrige nationer i NATO. Det skylder vi dem stor tak for, sagde han.

Han nævnte at Danmarks engagement i lande spredt over hele verden nu igenem mange år havde præget udviklingen af den danske soldat.

I de seneste år, fortsatte han, er der kommet mere og mere fokus på nærområdet. Hvilket har ført til, at Danmark nu bidrager med styrker i Baltikum som et led i NATO's fremskudte tilstedeværelse. Også det arktiske område har fået større fokus.

Herhjemme bidrager forsvaret med støtte til grænsekontrollen og senest med støtte til myndighedernes håndtering af COVID 19, nævnte han og sagde så, at "efterspørgslen på den dygtige danske soldat er stadig meget høj – og stigende"; og han kunne sige, at Forsvarets nordjyske enheder og myndigheder bidrager til stort set alle nævnte missioner og opgaver.

Oberstløjtnant Sundahl fremhævede, at på flagdagen hylder vi alle Danmarks udsendte, og ikke mindst ærer vi de soldater og andre offentligt udsendte, der ikke vendte hjem i live. Flagdagen bliver derfor holdt på en alvorlig baggrund, der berører mange mennesker; men dagen er også en festdag, sagde han, hvor vore veteraner og nuværende udsendte bliver hædret, og hvor vi viser hver og én af dem, at vi er stolte over deres indsats.

Han afsluttede sin tale med at sige, at vi også fejrer soldaten, der endnu ikke har været udsendt og de mange tusind soldater, der har tjent i Forsvaret i kortere eller længere tid.

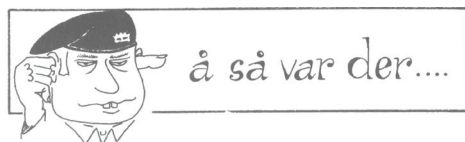
Formand Asger Kibsgaard på talerstolen

Herefter blev talerstolen overtaget af Aalborgs 1. viceborgmester, Kristoffer Hjort Storm. Også han holdt en flot flagdagstale med ære og tak til Danmarks udsendte.

Så intonerede Per Iversens trompet "Der er et yndigt land", hvortil publikum lagde stemmerne i. Herefter rundede formand Asger Kibsgaard arrangementet af og bød på vin/vand og snacks, der stod klar ved langbordet i hangaren.

Snart bredte der sig en hyggelig snak, mens man nød denne velkomne forfriskning, og efter en stund kunne man drage mod hjemmet, hvor man godt kunne trænge til at få gnedet lidt Nivea-creme på hænderne efter al den megen afspritning i løbet af dagen.

- Og således blev det alligevel - trods coronaen - til en god, festlig og velgennemført flagdag i det nordjyske.

Den gik i hundene

Da generalen gik på pension, fik han tid til sin livslange drøm om at købe en gård på landet og gå på jagt dagen lang.

Han inviterede en gammel ven på fasanjagt en weekend.

Vennen var dybt misundelig på generalens nye jagthund, Sergent.

Den kunne søge, give hals og hente byttet på den mest overlegne måde, og vennen tilbød at købe hunden til en hvilken som helst pris.

Generalen sagde nej, da Sergent var den bedste jagthund, han nogen sinde havde ejet, og han ville ikke sælge den uanset prisen.

Et år senere kom den samme ven på besøg igen for at deltage i en weekendjagt. Han blev meget forbavset over at se generalen med en ny hund. "Hvad er der sket med gode, gamle Sergent?" spurgte han.

"Jeg blev nødt til at skyde ham," mumlede generalen gnavent. "En af mine venner deltog i en af mine jagter, og han kunne ikke huske hundens navn. Han blev ved med at kalde ham Løjtnant, og så gad hunden ikke andet end at sidde på sin røv og gø."

Skydning

Af Morten Andersen

Danske Soldaterforeningers Landsråds Landsskydning 2019

På DSL Landsrådsmøde i Skive den 11. september havde Dronningens Livregiments Soldaterforenings (DRLRS) formand, Henrik Agerholm den ære at få overrakt vandreskjold for Landsskydningen 2019 på 50 m. DRLRS deltog med to hold, som henholdsvis fik en 1. og 3. plads, og desuden blev bedste skytte og således landsskytte Per Andersen (198/10).

Formanden blev også kaldt frem, da vandreskjoldet for landsskydningen 2019 på 15 m skulle overrækkes, idet DRLRS også her indtog såvel 1. pladsen som Morten Andersen (199/5) tog titlen som landsskytte. Vandreskjoldene kom hermed tilbage på deres "vante pladser" og kan ses på "Stuen".

En stolt formand

Sommerskydning 2020

Det lykkedes at gennemføre sommerskydningen på Kimbrerhøje, da restriktionerne blev lempet for udendørs aktiviteter.

Det blev til tre skydeaftner, hvor der blev skudt på 50 m banen med salonrifler cal. 22. Under den efterfølgende kaffe og kage gik snakken livligt, og resultaterne blev nøje studeret.

Fra venstre Per Christensen, Per Andersen, Birgith Andersen, Morten Andersen, Poul Nørgaard
Det er det samme hold som vandt DSL 50 m 2019 og 2020 og 15 m 2020

Fra venstre Bent Sørensen, Anders Danmark, Kurt Kjær, Jannie Jensen, Per Andersen, Morten Andersen

I skrivende stund kan det oplyses, at resultaterne er blevet indsendt til Danske Soldaterforeningers Landsråd (DSL), og DSL har udsendt resultatlisten. Her indtager holdet fra vores forening 1. og 2. pladserne, med Morten Andersen (198/7) som bedste skytte. Så vi ser frem til næste Landsrådsmøde i 2021, hvor vi igen kan hjembringe vandreskjoldet.

Vinterskydning 2020/21

Den 6. oktober blev vinterskydningen skudt i gang. Alle havde set frem til denne aften, især gensynet med de andre skytter, men også igen at prøve kræfter med 15 m distancen.

Desværre blev det kun til en skydeaften mere, da forsamlingsforbuddet blev nedsat til 10 personer.

Skydningen vil blive genoptaget når antallet af personer bliver forhøjet til over 20 personer.

Resultatliste:

Morten Andersen	198/07
Poul Nørgaard	197/10
Per Andersen	195/06
Birgith Andersen	194/06
Per N. Christensen	191/05
Kurt Kjær	186/05
Bent Sørensen	182/04
Niels J. Kristensen	176/03
Sonja Villadsen	174/02
Anders Danmark	169/91
Jannie Jensen	165/02
Kaj Villadsen	163/01

Mærkedage

Listen viser: Navn, by, soldaternummer / årgang og fødselsdato. Listen er sorteret efter fødselsdatoen.

Frede J. Pedersen			
Vestbjerg	691397 / 66	02-12-45	
Erik Thorkild Eriksen			71
Syvsten, Sæby			20-12-50
Knud V. Hvam			
Sinding, Herning	666200 / 65	23-12-45	
Orla Carl Kops			
Aalborg	471804 / 60	24-12-40	
Erik Sand			71
Løgstør			24-12-50
B. T. Neergaard			
Skanderborg			56
Lars Humle			
Nørresundby			77
Nørresundby			04-01-61
Eigil Christensen			
Struer	691422 / 66	06-01-46	
Arne Larsen			
Fjerritslev	577721 / 63	08-01-41	
Stig Bartholin Rasmussen			
Nørresundby	711524 / 66	09-01-46	
Kurt A. Michaelsen			77
Pandrup			11-01-56
Carl Sørensen			
Nibe			67
Nibe			12-01-46
Bjarne Toft Jensen			
Hobro			71
Hobro			28-01-51
Hans Jørgen Fruensgaard			
Klarup	465394 / 60	07-02-41	
N. J. Jacobsen			
Kolding			53
Kolding			10-02-36
Jacob Qvist Gjeruldsen			
Sulsted			89
Sulsted			10-02-71
Kim Føgh Pehr Lorenzen			
Aalborg SØ			82
Aalborg SØ			12-02-61

Bøje Bjørklund			
Klarup			73
Klarup			27-02-51
Jens Aage Høygaard			
Brønderslev	691404 / 66	11-03-46	
Henning Jensen			
Tilst	161818 / 52	13-03-31	
Poul N. Christensen			
Vrå			81
Vrå			14-03-61
Hugo Schön Christensen			
Hobro	665895 / 65	17-03-46	
Knud Jørgen Thomsen			
Thisted	665896 / 65	22-03-46	
Tom Ludvigsen			
Hjørring	691418 / 66	24-03-46	
Erling Dencker			
København S	297446 / 56	30-03-36	
Kurt Møller Thomsen			
Bedsted Thy	578133 / 63	02-04-41	
Lars Olesen			
Nørresundby	218619 / 77	14-04-61	
Mogens Frederiksen			
Vodskov			54
Vodskov			21-04-36

Menig 66 blæser honnør

Julehilsen 2020!

Af: *Sven-Erik Bolt Magnussen, Århus Afdelingen.*

Corona tid!

Udenfor blæser og regner det lidt, så der mangler den dejlige hvide julesne til at få den rette stemning. Efter det måske nok mærkeligste foreningsår, der har stået i AFLYSNINGERNES tegn, så er jeg sikker på, at julen nok skal falde på den 24. december.

Vi savner at mødes med andre mennesker under foreningens fane. Næsten alt har været aflyst, og selv om vi har planlagt arrangementer efter nedlukning af landet, så er de heller ikke blevet til noget – så igen måtte vi aflyse.

I skrivende stund er Coronaen ved at blusse op igen, og vi venter på, om "mor Mette" og Folketinget igen lukker store dele af landet.

Forsamlingsforbud på mere end 10 personer gør foreningslivet meget svært. Maskepåbud i offentlige rum er ligeledes noget af et problem, det giver mange timer bag et mundbind, så husk at skifte dem ofte.

Det er svært at være optimist om, hvad fremtiden bringer, men jeg håber på, at vi kan gennemføre en del aktiviteter i de nye år.

Jeg vil gerne takke jer alle for den flotte opbakning og tillid, der er udvist til os, i året der er gået. Vi håber på at se jer igen i det nye år.

Endnu en gang ønsker jeg alle foreningens medlemmer en rigtig **GLÆDELIG JUL** samt et **GODT NYTÅR 2021**. Pas nu på jer selv og jeres familie.

OBS! Send en mail OBS!

I disse tider er det vigtigt at kunne kommunikere hurtigt med foreningens medlemmer.

Derfor – gør vores kasserer glad og send en mail til ham på cordes.magnussen@live.dk, så han kan opdatere vores medlemskartotek med din mailadresse.

Julekonkurrence

Julen nærmer sig med foruroligende hast. De første snefnug er dog ikke i skrivende stund faldet endnu. Nisser, guirlander, julehjerter og andet flitterstads sniger sig op på stormagasinerne hylder. Snart følger de andre forretninger og byen med. Juletræer skal fældes og bringes til torv.

Kan du regne den ud?

Det er tilladt at bruge følgende regneoperatorer:

+, -, *, /, parentes

OBS!

Til nogle af regneopgaverne findes flere rigtige løsninger!

Opgave - 5 tal skal give 12

Følgende regnestykker giver løsningen:

$$2 \ 2 \ 2 \ 2 \ 2 = 12$$

$$3 \ 3 \ 3 \ 3 \ 3 = 12$$

$$4 \ 4 \ 4 \ 4 \ 4 = 12$$

$$5 \ 5 \ 5 \ 5 \ 5 = 12$$

$$6 \ 6 \ 6 \ 6 \ 6 = 12$$

$$7 \ 7 \ 7 \ 7 \ 7 = 12$$

$$8 \ 8 \ 8 \ 8 \ 8 = 12$$

$$9 \ 9 \ 9 \ 9 \ 9 = 12$$

Løsning:

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

$$= 12$$

Indsendt af:

Konkurrencens betingelser

Nuværende medlemmer af Dronningens Livregiments soldaterforening kan deltage. Løsninger skal indeholde: **Fulde navn og adresse.**

Løsninger skal være redaktionen i hænde senest den 6. januar 2021. Der er pæne præmier til de tre først udtrukne med rigtig løsning. Løsning og navne på vinderne bringes i næste nummer.

En mønstring af betydning dengang for 40 år siden

Af Uffe Uhler

Med Murens fald i 1989 og Warszawa pagtens opløsning oprandt en ny tid. Nationerne - ikke mindst Danmark - høstede fredsdividenden og skar kraftigt ned på deres væbnede styrker.

Men indtil 1989 rasede den kolde krig imellem NATO og WAPA, og begge pagter opretholdt et højt beredskab hos deres væbnede styrker.

Det var i de store feltøvelsers tid; hvem husker ikke brigadens ARMFELT øvelser i Oksbøl, for slet ikke at tale om de store NATO øvelser i Slesvig-Holsten.

Vi havde det dansk-/tyske NATO-hovedkvarter i Rendsborg, som skulle stå for landforsvaret i Slesvig-Holsten og Jylland. Planen var, at Jyske Division med sine tre brigader skulle kæmpe forsvorskamp ved zonegrænsen i terrænet omkring og nord for Lübeck for sammen med 6. tyske division som nabo mod syd - at hindre et WAPA - angreb i at trænge op igennem Jylland.

Herhjemme var der planlagt og forberedt til mindste detalje, så Jyske Division inden for et par døgn kunne være nedgravet og kampklar ved zonegrænsen.

I Slesvig-Holsten var der allerede i fredstid oplagt en betragtelig mængde forsyninger til divisionen, og herhjemme havde regimenterne (også Dronningens Livregiment (DRLR)) oplagt udrustning og ammunition til enhederne på en sådan måde, at når "ballonen var ved at gå op", skulle soldaten blot møde, iføre sig kampuniformen og tage sit grej, hvor rygsækken og bagagesækken allerede var pakket, spurte ud til køretøjerne for at

hente enhedens materiel og ammunition, der stod klar og afmærket på depoterne - og så af sted mod syd. Jo, jo beredskabet var faktisk ganske højt dengang og forberedt til, at man meget hurtigt kunne gå fra fredsberedskab op igennem graderne til krigsberedskab.

De danske brigader var blandt hærens højest prioriterede enheder, og dermed også I/DRLR og II/DRLR, der var de to panserinfanteribataljoner, der indgik i 2. Jyske Brigade.

I/DRLR hørte til stående styrke, men havde dog enheder og noget mandskab, som skulle mobiliseres for at bataljonen kunne komme på fuld krigsstyrke.

II/DRLR var en ren mobiliseringsbataljon, og da den var så højt prioriteret, blev det til mange større og mindre mønstringer af personellet, så feltøvelser og uddannelse, herunder på nyt materiel, kunne holde mandskab og befalingsmænd og "helt oppe på dupperne".

Redaktionen har i Gyldenløve, marts 1980 fundet denne artikel, der illustrerer, hvad er fortalt overfor

Se næste side

Mønstring med startbesvær

Alt for mange af de genindkaldte havde taget forskud på gensynet med de gamle kammerater. Nogle kunne ikke styre sig selv, hvilket gav anledning til nogen uro i begyndelsen.

Regimentet tog vel imod de mønstrede

allerede ved hovedvagten. Begejstringen var ikke ubetinget gensidig.

Depotarbejderne K. Henriksen og M. Lange i gang med iklædningen af de mange mønstrede, hvilket ikke gav anledning til problemer.

Hvis man ved et uheld eller af nysgerrighed var kommet til at stikke næsen ind i "tutten" omkring middagstid tirsdag den 5. marts, ville man føle sig hensat til den tid, hvor menige blev hjemsendt kompagnivis. Ved nærmere eftersyn viste det sig at være personel, der var mønstret til 2. bataljon ved Dronningens Livregiment, som fejrede det festlige gensyn.

Ingen af de tilstedeværende så ud til at havde været hjemsendt i næsten 10 år, alle så ud akkurat som på deres hjemsendelsesdag.

Selvfølgelig var det kun et fåtal af de mange genindkaldte, der sad der, de fleste opførte sig som de voksne mennesker, man forventede de var.

Ved fremtidige mønstringer er der sikkert her en mistelten, man må tage i ed. Bataljonens mønstring begyndte, som en sådan jo bør, med en befalingsmandsuge. Allerede den 26. februar kom de første befalingsmænd, og indtil mandag den 3. marts var de i ilden. Befalingsmændene skulle på den tid nå at opøve de færdigheder, som er nødvendige for at føre en bataljon i kamp.

Som allerede nævnt mødte resten af bataljonens mandskab den 5. marts henad middag. Det vil sige, den tunge morterdeling mødte allerede om mandagen, og den blev inden man fik sig om forlagt til Oksbøl.

Bataljonens nye køretøjer, PMV' er, vakte opsigt blandt de mønstrede. Nogle stiftede for første gang bekendtskab med disse. Her er man ved at gøre klar til øvelse i Borris. Der blev øvet de mest soldatermæssige fag og ting.

Let maskingeværskydninger på el-bane. På billedet er det MG J.A.H. Jensen, der er i gang med skydning. Af andre, for de mønstrede, interessante skydninger var også skydning med pansernærbekæmpelsesvåben.

Kampvognseskadronen mødte direkte i Oksbøl, hvor bataljonens kampvogne er opstillede.

Efter udlevering af kontanter og udrustning gik det ellers hu-hej med indskydning og omskoling til nye køretøjer, inden man sent tirsdag aften vendte næsen mod Borris Sønderland. Det var i Borris-terrænet den resterende kampuddannelse skulle foregå. Her midt på heden risikerede man ikke, at "nogen faldt i vandet", for under hele udlægningen blev der kun solgt een - opknapet - øl pr. mand til måltidet - færdig slut!

Her kunne man, på de udstrakte vidder, følge soldaternes komplette omstilling fra et mageligt civilt liv til det hårde felt-ditto.

For ikke at forlede de sædvanligvis forvante menige fra stabskompagniet til at sove længe om morgenen, havde man arrangeret det sådan, at de kunne få lov til at sove ude i den dertil indrettede teltlejr. Vejret på denne del af mønstringen var ideelt. På indkaldelsesdagen strålede solen fra en skyfri himmel, og resten af ugen havde man let frost med næsten ingen nedbør. Sligt vejrlig må betegnes som det bedste, man kan få på denne årstid.

På øvelsesprogrammet i Borris stod der en genopfriskning af de mest elementære ting med henblik på mønstringens videre forløb, men der var også afsat tid til regulære og- instruktive skydninger med alle former for håndvåben.

I Borris opholdt kun de to panserinfanterikompagnier og stabskompagniet sig. Den tunge mortardeling og kampvognseskadronen var allerede i gang i Oksbøl-terrænet. De to enheder gen-

MG J.M. Kristensen, B. Thuge, O.L. Christensen og J. Petersen ved den tunge mortardeling, 1.bataljon, var glade over gensynet. De gjorde det også virkelig godt. Delingen ved 1/DRLR var alarmeringsmønstret 3. - 7. marts.

Morternerne fra såvel 1. som 2. bataljon skød koordineret ildoverfald i samarbejde med 3. Artilleriafdeling. Samarbejdet gik upåklageligt, men de genindkaldte observatører blev ikke benyttet nok. Artilleriet ledede ilden.

nemgik samme gemopfriskning som de øvrige, men det absolutte højdepunkt for dem var de planlagte skydninger i samarbejde med 3. Artilleriafdeling fra Skive, der var lagt i brigaderamme. Heri deltog også den mønstrede tunge mortardeling fra 1. bataljon/Dronningens Livregiment. Skydningerne i Oksbøl var som sagt lagt i brigaderamme. Der var samlet enheder fra nær og fjern, man øvede koordineret ildoverfald i såvel dagslys som mørke. To tunge mortardelelger, to kampvognseskadroner, to panserinfanterikompagnier og sidst men ikke mindst 3. Artilleriafdeling/Nørrejske Artilleriregiment fra Skive. Samarbejdet de mange våben imellem gik, efter de første hurdler var overvundet, gnidningsfrit. Det lykkedes at få ildoverfaldene gennemført efter planen, og det var et imponerende syn at se de mange våben skyde samtidigt mod samme målområde. Dog gav

sikkerheden anledning til en irriterende ventetid, der ved en enkelt lejlighed kom op på ca. 5 timer - til gængæld skete der så heller ingen uheld!

Hele torsdagen den 6. marts gik med disse skydninger, der første sluttede ved midnat, og der blev så lejlighed til at hvile inden de næste aktiviteter. For den tunge mortardeling ved 1. bataljon var det afslutningen på alarmeringsmønstringen, medens enhederne fra 2. bataljon blev samlet for at overgå i den efterfølgende uges Øvelse ARMFELT. Ved redaktionens slutning var denne øvelse endnu ikke afsluttet, men rapporter fra marken fortæller, at de mønstrede ved 2. bataljon tager øvelsen med maner for de flestes vedkommende.

Pansret mandskabsvogn, model 113

Afredaktionen

De første pansrede mandskabsvogne model 113 (PMV M113) blev indfaset i Forsvaret i 1964. De første PMV'er til Dronningens Livregiment (DRLR) tilgik den 9. februar 1967. Her skulle de indgå i to infanterikompanier (KMP) i I/DRLR og II/DRLR, hvor de skulle afløse lastvognene som transportmiddel for infanteristerne. PMV'en ville give dem større bevægelighed, beskyttelse og kampkraft på slagmarken.

Dermed blev regimentet omdannet fra et infanteriregiment til et moderne panserinfanteriregiment og soldaterne i kompagnierne gik fra at være "gemene fodtuder" til at være panserinfanterister - i daglig tale "PINF'ere".

Da regimentet "lukkede og slukkede" for 20 år siden med udgangen af år 2000, var PMV'en stadig i tjeneste.

Vi er her på redaktionen ikke i tvivl om, at når tanken falder på PMV M113, vækker det stærke minder hos langt de fleste af foreningens medlemmer om "dengang de gik til soldat".

Vi har i Gyldenløve, aug. 85 fundet en artikel, der således kan fejre 35 års jubilæum i år. Den er skrevet af Viggo Nissen, der som oversergent, senere seniorsergent gjorde tjeneste ved kampvogneskadronen i I/DRLR igennem mange år. Den sætter fokus på PMV M113, der samme år i 1985 kunne fejre, at

det var 25 år siden, at den første PMV rullede af samlebåndet på fabrikken i USA.

Vi bringer artiklen her:

FEMOGTYVE ÅR

- OG
STILL
GOING
STRONG

Af V.Nissen

Ford Motor Company kan i år fejre 25 års jubilæum med sin pansrede mandskabsvogn, PMV M 113. PMV'en er stadig i produktion både i USA og flere andre lande. Flere end 70.000 eksemplarer er bygget og solgt til 40 - 50 forskellige lande, deriblandt Danmark.

Erfaringer fra 2. verdenskrig

Både den amerikanske og den tyske hær havde gode erfaringer med anvendelse af mere eller improviserede PMV'er under den anden Verdenskrig.

Umiddelbart efter krigen begyndte Ford Motor Company at udvikle flere forskellige bæltekøretøjer. I begyndelsen af halvtredserne producerede firmaet over 1900 PMV'er af typen M 75, et knap 19

tons tungt køretøj med en 296 hk benzinmotor og plads til 12 soldater. Senere fulgte M 59, som havde nogenlunde samme dimensioner som M 75, men var bedre pansret. I årene 1954 - 1959 blev der produceret ca. 4000 M 75.

Omkring 1956 begyndte FMC at udvikle M 113. Kravene til køretøjet var at det skulle kunne transporteres ad luftvejen, være amfibisk og have samme terrængående egenskaber som kampvogne.

"Battle -taxi", ikke kampvogn

Den amerikanske hær afholdt forsøg med to typer, M 113 og M 117. Valget faldt på M113, og i 1960 blev produktionen sat i gang. De første modeller blev udstyret en V-8 benzinmotor fra Chrysler, men det stod ret hurtigt klart for den amerikanske hær, at en benzinmotor var for farlig i en PMV, der skulle transportere tropper helt frem i kampzonen. I 1964 påbegyndtes produktionen af M 113 A1 med en 215 hk Detroit dieselmotor.

M 113 er fuldt amfibisk. Når den bevæger sig i vand, opstår der på grund af gummiskærmene en luftflomme over bæltene. I denne luftflomme kan den øverste del af bæltet frit bevæge sig, mens den nederste del skubber vandet bagud og på den måde driver PMV'en fremad.

Køretøjet har en besætning på to mand. Kørerer er placeret til venstre for motoren. Fra sin plads kan han betjene rampen, som anvendes, når infanterigruppen skal sidde af og på. Kommandørens plads er bag kørerer omtrent midt i vognen. Fra sin luge betjener han det tunge maskingevær. Udover besætningen har PMV'en plads til 11 fuldt udrustede

infanterister. Bag kommandørens luge findes en stor lasteluge, hvorfra infanteristerne kan bruge deres våben - først og fremmest maskingeværet. Selv om gruppen således har mulighed for at kæmpe opsidet, ændrer det ikke ved den kendsgerning, at M 113 i den udformning, den findes i den danske hær, ikke er et egentligt kampkøretøj, men nærmest en "battle-taxi".

Til Danmark i 1964

Et af resultaterne af forsvarsordningen af 1960 var, at det danske infanteri skulle ændres fra motoriseret infanteri til panserinfanteri. Derfor blev det nødvendigt at finde en pansret mandskabsvogn, både til infanteriet, der hidtil havde klaret sig med lastvogne af typen GMC og RLV og til afløsning af M 3 A1 "Half-track" og M 6 "Mosegris". Allerede samme år besluttedes det, at det skulle være den nye amerikanske M 113, der fremover ville blive de danske panserinfanteristers transportmiddel.

Indledningsvis bestilte Danmark 450 M 113, hvoraf de første blev leveret i 1964. De første vogne var med benzinmotor,

Den første M 113 til Dronningens Livregiment ruller ind på Nørre Uttrup kaserne den 9. februar 1967. PMV'en blev kørt af overfenrik P.J. Schmidt, og vognkommandør var premierløjtnant A.P.Fuglsbjerg.

men fra 1967 begyndte leverancer af M 113 A1 med dieselmotor. Da det var ankommet et tilstrækkeligt stort antal af den nye model, foretog man en fordeling, således at benzinvojnene kom til Østre Landsdelskommandos område, mens dieselvejvognene kom til Vestre Landsdelskommando.

Blandt andet på grund af Vietnamkrigen kneb det for amerikanerne at levere i det tempo, der var ønsket fra dansk side, og ikke før 1967 kunne man opstille den første panserinfanteribataljon. I alt har Danmark modtaget ca. 670 vogne.

Dronningens Livregiment modtog sine første PMV'er den 9. januar 1967.

I årenes løb har Danmark modtaget flere varianter af M 113 og Hærens Materielkommando har foretaget ændringer på et stort antal til specielle opgaver. M 113 anvendes eller har været anvendt til bl.a. sanitetsvogn med plads til fire bårer, kommando/skydecentral, kontaktvogn, pionervogn og dozer.

Endvidere har den været anvendt til jordovervågningsradar, TOW (red.: langtrækkende, trådstyret panserværnsmissil) og i en ombygget model til mortarpejleradar Green Archer. En særlig mortervogn benævnes M 106 eller M 125. Der er forsynet med en tredelt oval lasteluge. Morteren er anbragt på en drejeskive gulvet og skyder op gennem lugen.

Fra PMV til AIFV eller MICV

Langt de fleste lande, som anvender M 113, har selv foretaget modifikationer på vognene, og forskellige amerikanske firmaer tilbyder færdige modifikations-sæt, der kan opfylde næsten et hvilken som helst krav, en bruger måtte stille.

Det belgiske infanteri har indtil for nylig anvendt M 59 - forgængeren for M 113. Nu har Belgien indført YPR 765.

Det kan være forskellige våben i lukkede eller åbne tårne - lige fra 7,62 mm maskingevær og op til 90 mm kanon eller TOW. De kan også levere forskellige ildledelsessystemer, røgkastere, infrarød-/hvidtlysprojektorer o.m.a.

I Vesttyskland anvendes M 113 blandt andet som mortervogn med en 120 mm morter, artilleriobservationsvogn med et avanceret computerstyret ildledelsessystem og som panserjager med HOT panserværnsrakets.

I Australien kører 48 M 113 rundt med den britiske 76 mm Scorpion kanon, og andre er forsynet med et tårn med to tunge maskingeværer i tvillingaffutage. Både Norge og Schweiz bruger 20 mm kanoner på deres M 113. På de norske PMV'er er det den vesttyske Rheinmtall Rh-202 med et 7.62 mm tårngevær. Schweizerne anvender det svenske Pbv 302 tårn.

Den israelske hær anvender sine M 113 - eller ZELDA, som de kalder den - som infanterikampkøretøj, d.v.s. infanteristerne skal kunne kæmpe opsidet. Derfor har de forsynet den med forskellige

affutager, så der i alt er fire maskingeværer - et 12,7 mm og tre 7,62 mm - og en 60 mm morter på taget.

I 1960 begyndte den amerikanske hær at formulere kravene til et nyt infanterikampkøretøj, AIFV. Armaured Infantry Fighting Vehicle, eller MICV, Mechained Infantry Combat Vehicle.

Ford Motor Company modificerede M 113, så der blev en helt ny vogn ud af det. PMV'ens egen aluminiums-

panser blev bibeholdt, men man dækkede vognen med et specielt udviklet "skørt" af lamineret stål. Hullrummene mellem skørtet og PMV'ens egen pansering blev fyldt med polyurethen-skum for at give den bedre opdrift og stabilitet under svømming.

PMV'en blev også forsynet med et tårn med en 25 mm maskinkanon og et 7,62 mm maskingevær. Prototypen fik navnet XM-765, men blev ikke antaget af den amerikanske hær, der i stedet udviklede en helt ny MICV, nemlig den 25 tons tunge M 2 Bradley, der er blevet så dyr, at det formentlig kun er USA og enkelte rige arabiske oliestater, der har råd til at købe den.

Bedre pansring

XM-765 blev afprøvet af en række NATO-lande, men er foreløbig kun indført i Holland og Belgien under betegnelsen YPR 765. Udover tårnet og den kraftigere pansring er YPR 765 forbedret på en række andre områder. De integrerede brændstoftanke er udskiftet med to tan-

Israels panserinfanterideling med M 113 "ZELDA". Bemærk affutager til 7,62 mm maskingevær og holdere til mandskabets udrustning på PMV'ens sider. Vognen helt til højre er beskyttet med aktiv-panser.

ke placeret over bagskærmene. Det giver bedre plads for mandskabet i kamprummet og mulighed for at medbringe mere ammunition. Vognen er også forsynet med skydeskår og periskoper, så infanterigruppen kan betjene sine våben inde fra vognen.

M 113 truffet af en russisk-fremstillet Sagger-panserværnsrakets. Her hjælp udrustningen ikke. . .

YPR 765 fra den hollandske hær. PMV'en er bevæbnet med en 25 mm kaskinkanon og et 7,62 mm maskingevær, der monteres i hullet i venstre side af tårnet.

Også andre lande har forsøgt at forbedre pansringen på M 113. Den israelske hær, der har over 4000 M 113, har på en forholdsvis simpel måde opnået en bedre beskyttelse af det opsiddede mandskab. I holdere på PMVens sider opbevares mandskabets personlige udrustning samt evt. ekstra vanddunke. Det giver nogen beskyttelse mod sprængstykker og lette panserværnsvåben.

På grund af erfaringer fra krigen i Libanon er Israel imidlertid begyndt at forsyne deres M 113 med en kombination af panserplader og aktiv-panser, som hidtil kun har været anvendt på kampvogne. Det israelske aktiv-panser er fremstillet således, at det meget hurtigt kan monteres eller afmonteres. Da en PMV med aktiv-panser i princippet er et køretøj indkapslet i sprængstof, er det klart, at den form for pansring kun anvendes under krigsforhold. Ingen PMV'er kører rundt i Tel Avivs gader med påsat aktiv-panser.

Kan vi selv forbedre PMV'en?

Der er formentlig ingen af de israelske løsninger, der egner sig til danske forhold. At have udrustningen udenpå vognen volder ikke problemer i det klima og den type terræn, de israelske PMV'er oftest bevæger sig i. Men i almindeligt nordeuropæisk klima og terræn er det nok ikke nogen god ide.

Aktiv-panseret er som nævnt til brug i krigstid. Det skulle så i givet fald oplægges på

depoter og monteres ved beredskabsforøgelse. Da det må formodes, at sprængstoffet har en vis begrænset levetid og (formodentlig) kræver opbevaring under specielle forhold, er det nok heller ikke den ideelle løsning.

Det er ingen militær hemmelighed, at M 113's aluminiumspanser kan genbrydes af alle kalibre over 7.62 mm. Specielt er aluminiumspanseret sårbart overfor alle former for hulladningsvåben.

Med forhøjet lastrum og generator benævnes vognen M 557 og benyttes bl.a. som kommandocentral og ambulance.

Den danske infanterist må nok påregne at skulle anvende M 113 i mange år endnu. Kampkøretøjer som MARDER og BRADLEY er efterhånden oppe i en sådan pris, at små hære som den danske må se bort fra dem.

Men mindre kan også gøre det. M 113 har ikke udspillet sin rolle som transportmiddel for infanteriet. Men der må forbedringer til. Specielt panserværnsvåben har gennemgået en rivende udvikling, siden M 113 kom på markedet i 1960. Hvis ikke vognen bliver bedre beskyttet, f.eks. ved at sætte ekstra panser om kamprummet, ender vi med at have en "battle-taxi", der kun udmærker sig ved sine terrængående egenskaber, men i øvrigt gør klogest, at holde sig ude af kampzonen.

V.Nissen

PMV M113 er igennem årene løbende blevet forbedret og modificeret til mange forskellige udgaver, der har været brugt til mange forskellige formål.

De danske PMV'er gennemgik de sidste større moderniseringer i 1999; bl.a. blev der lavet en lang udgave med et ekstra vejhjul. PMV M113 har tjent det danske forsvar trofast i næsten 60 år, men nu er den på vej på pension.

I perioden 2019 – 2023 er det planen, at den skal afløses af den topmoderne hjul-PMV, Piranha.

Vi gamle PINF'ere vil mindes PMV M113 med ære og respekt for dens tro tjeneste. Så tilbage er at sige:

Farvel og tak du gamle PINFér-dåse.

Så bravt du tjente vores regiment.

Din skrumplen i terræn ku' vel gi' ømme måse.

Dog du gav os fart og skærm – din trofasthed bli'r ikke glemt.

TV-CENTER
Dronninglund

Stationsvej 12A . 9330 Dronninglund . Tlf. 98 84 10 44 . www.tvcenter.dk

Souvenir

Mange medlemmer har ved forskellige lejligheder ytret ønske om en oversigt med de souvenirs, som foreningen sælger. Det vil vi nu efterkomme her i bladet. Alle priser er plus forsendelse, varerne kan bestilles ved æresmedlem Kaj Villadsen på tlf. 2175 9912 eller mail: ksvilladsen38@gmail.com

Regina nål

Pris: 35,00 kr.

Stor platte

Pris: 150,00 kr.

Prop til vinflaske med kronen indlagt i toppen (stor eller lille)

Pris: 150,00 kr.

Skjold som klistermærke

Pris: 10,00 kr.

Kasket /Caps

Pris: 85,00 kr.

Lille skjold på pinnål

Pris: 65,00 kr.

Polo T-shirt med trykt krone

Pris: 100,00 kr.

Polo T-shirt med broderet krone

Pris: 130,00 kr.

Vi har format til dine tryksager

Vestergaards

– en verden af tryksager

Lyngvej 3 · 9000 Aalborg
Tlf. 40 84 54 12 · www.vestergaards.com

Afs.:
 Gyldenløve
 Sven-Erik Magnussen
 Svalevej 3
 8382 Hinnerup

Dronningens Livregiments fane

Dronningens Livregiments nuværende fane er fra 1982. Den blev overrakt af dronning Ingrid ved regimentets 325 års jubilæum. Fanen er enestående i den danske hær, idet den som den eneste fører to dronningers navnetræk.

I fanedugens højre felt dronning Ingrid's navnetræk. På fanedugen ses endvidere, i øverste venstre felt, Dronningens Livregiments mærke.

Regimentmærket er en gengivelse af dronning Margrethe I's krone, som den ses på hendes sarkofag i Roskilde Domkirke.

Fanebåndene viser, at regimentet ofte har ydet en stor indsats under kamp.